

דבר תנועות הנוער

זה קרה פחות ממאה מטר מהאנדרטה לזכרו.

בדיוק חזרתי מהפגנה והם עקבו אחרי, חבורת בני עשרים עטופת דגלי ישראל.
בהתחלה הם רק קיללו אותי, קראו לי בוגד וערבי מסריח, ומרוב הכוח שהיה בקול
 שלהם אני כמעט האמנתי.

לא עצרתי, המשכתי ללכת, רק רציתי שיעזבו אותי, אבל הם לא עזבו. כשהגעתי
 לתחנה הם הקיפו אותי וזרקו עלי כל מה שמצאו לזרוק. בסוף תפס אותי מישהו ורץ
 איתי דרך הכביש לצידו השני של הרחוב.

נשארתי שם לבד ממש צמוד לאנדרטה, מלא במילקשייק וניירות בשיער, ושאלתי
 את עצמי למה הם שונאים אותי. ניסיתי לחשוב שהמצב מורכב ושגם הם חיים
 בפחד, אבל זה לא היה זה. הרי גם אני חי כאן ויש לי חברים ימניים, אז למה הם
 שונים כל כך, שאלתי והבטתי באנדרטה.

את התשובה קיבלתי רק אחר כך. הם שונים כי זה מה שמצופה מהם להרגיש
 כאשר כל הגורמים המקיפים אותם משתמשים במילים פשוטות וחסרות מורכבות,
 סלוגנים שנשמעים טוב אך אומרים כלום ומתבלים הכל בלאומנות. ככה מתפתחת
 שנאה.

לדעתי, הסתה אינה קשורה לדעתו הפוליטית של אדם, אלא לאופן בו היא מוצגת.
 דעות מנומקות לשני הצדדים מקטינות את השנאה ומעודדות הידברות אמיתית
 וכנה, אך כל מי שדעותיו מוצגות כמו קליפ ב-MTV הוא לא יותר ממסית.

תנועות הנוער מתחייבות להלחם בהסתה, בגזענות ובבורות על ידי מתן מקום
 לשיחה אמיתית וכנה ושלייתה המוחלטת של הדמגוגיה והסיסמאיות.